

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-00013/2019-ERU

V Ostravě dne 13. března 2019

Č. j. 00013-4/2019-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-00013/2019-ERU s obviněným z přestupku, kterým je právnická osoba **EUROSERUM s.r.o.**, se sídlem Revoluční 1489, 349 01 Stříbro, IČO: 261 97 600, ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, právnická osoba – EUROSERUM s.r.o.**, se sídlem Revoluční 1489, 349 01 Stříbro, IČO: 261 97 600 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310202581 a licence na rozvod tepelné energie č. 320103457, v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona, za období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 vyúčtoval dodávku tepelné energie odběrateli tepelné energie Mlékárna Stříbro s.r.o., se sídlem Revoluční 845, Stříbro 349 01, IČO: 264 72 066, doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], a č. [REDAKCE],

které ve všech případech:

- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 70/2016 Sb., o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích (dále jen „Vyhláška“) neobsahovaly vymezení zúčtovacího období datem prvního a posledního dne zúčtovacího období,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly datum a údaj měření dodávky tepelné energie k prvnímu dni zúčtovacího období a k poslednímu dni zúčtovacího období, popřípadě ke dni, kdy byla provedena výměna měřicího zařízení,

- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. g) Vyhlášky neobsahovaly údaje o množství tepelné energie spotřebovaném odběratelem tepelné energie v odběrném místě ve zúčtovacím období a alespoň ve dvou předchozích zúčtovacích obdobích srovnatelných z hlediska časového trvání, pokud dodavatel tepelné energie do odběrného místa v těchto obdobích tepelnou energii dodával,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly informace o způsobu uplatnění reklamace dokladu o vyúčtování dodávky tepelné energie včetně údaje o tom, kde a v jakých lhůtách lze reklamaci vyúčtování uplatnit,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. b) Vyhlášky neobsahovaly informace o právech odběratele tepelné energie, vznikne-li mezi odběratelem a dodavatelem tepelné energie spor ve věci týkající se dodávky tepelné energie nebo jejího vyúčtování, a způsobech řešení takových sporů,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. c) Vyhlášky neobsahovaly informace o kontaktních údajích na Energetický regulační úřad a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

II. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona **ukládá úhrnná pokuta ve výši 5 000 Kč** (slovy: pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 00719.

Odůvodnění

Dne 14. června 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona s účastníkem řízení.

Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 4. září 2018 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 06132-9/2018-ERU. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole neuplatnil účastník řízení námitky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. 06132/2018-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 2. ledna 2019 dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení podniká na území města Stříbro v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie, a to na základě licence na výrobu tepelné energie č. 310202581 a licence na rozvod tepelné energie č. 320103457.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení za období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 vyúčtoval dodávku tepelné energie odběrateli tepelné energie Mlékárna Stříbro s.r.o., se sídlem Revoluční 845, Stříbro 349 01, IČO: 264 72 066, doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], a č. [REDAKCE],

které ve všech případech:

- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. d) Vyhlášky neobsahovaly vymezení zúčtovacího období datem prvního a posledního dne zúčtovacího období,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly datum a údaj měření dodávky tepelné energie k prvnímu dni zúčtovacího období a k poslednímu dni zúčtovacího období, popřípadě ke dni, kdy byla provedena výměna měřicího zařízení,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. g) Vyhlášky neobsahovaly údaje o množství tepelné energie spotřebovaném odběratelem tepelné energie v odběrném místě ve zúčtovacím období a alespoň ve dvou předchozích zúčtovacích obdobích srovnatelných z hlediska časového trvání, pokud dodavatel tepelné energie do odběrného místa v těchto obdobích tepelnou energii dodával,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly informace o způsobu uplatnění reklamace dokladu o vyúčtování dodávky tepelné energie včetně údaje o tom, kde a v jakých lhůtách lze reklamaci vyúčtování uplatnit,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. b) Vyhlášky neobsahovaly informace o právech odběratele tepelné energie, vznikne-li mezi odběratelem a dodavatelem tepelné energie spor ve věci týkající se dodávky tepelné energie nebo jejího vyúčtování, a způsobech řešení takových sporů,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. c) Vyhlášky neobsahovaly informace o kontaktních údajích na Energetický regulační úřad a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že nesplní některou z povinností podle ust. § 11 odst. 1 až 4 energetického zákona.

Ust. § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ukládá držiteli licence povinnost vyúčtovávat dodávku elektřiny, plynu, tepelné energie a související službu v elektroenergetice a související službu v plynárenství.

Dle ust. 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona je dodavatel tepelné energie, tj. držitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie, povinen vyúčtovat dodávku tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem. Podle zmocňovacího ust. § 98a odst. 2 písm. j) energetického zákona je tímto prováděcím právním předpisem Vyhláška, kdy konkrétně náležitosti dokladu o vyúčtování dodávky tepelné energie jsou stanoveny v ust. § 5 a § 14 Vyhlášky.

Podle zjištěného skutkového stavu je účastník řízení držitelem licencí na výrobu tepelné energie a na rozvod tepelné energie, tj. dodavatelem tepelné energie ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 2 energetického zákona. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ve spojení s ust. § 76 odst. 2 věta druhá téhož zákona.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení neuvedl povinné náležitosti dokladu o vyúčtování dodávek tepelné energie, kdy v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona nevyúčtoval dodávky tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem, tj. Vyhláškou.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a fyzických osob podnikajících je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se zde o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je proto věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě jednání účastníka řízení, aby neporušil povinnosti stanovené energetickým zákonem.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky pokračujícího přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, neboť účastník řízení vyúčtoval 1 odběrateli tepelné energie za předmětné období, tj. od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017, dodávku tepelné energie výše specifikovanými doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie, které neobsahovaly všechny povinné náležitosti dle vyhlášky.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v něm lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti mimo jiné na řádném výkonu licencovaných činností a s tím souvisejícím umožněním kontroly správnosti vyúčtování dodávek tepelné energie, a to v takové intenzitě, že dle hodnocení správního orgánu byla naplněna materiální stránka přestupků. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení ohledně některého z vytýkaných přestupků.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

Za přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní

správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Při hodnocení povahy a závažnosti přestupku je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení jako dodavatel tepelné energie vyúčtoval dodávku tepelné energie doklady, které neobsahovaly všechny náležitosti dle Vyhlášky. Z podkladů ve spise nevyplývá, že by spáchání přestupku vedlo např. ke vzniku obohacení na straně účastníka řízení. Přímý negativní následek pro odběratele tedy prokázán nebyl, z čehož lze usuzovat celkovou nižší závažnost přestupku.

Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto příkazu, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující, a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Vzhledem k tomu, že účastníkovi řízení byla uložena pokuta spíše symbolického charakteru a u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Andrea Chutná, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava